

איך לטפל בעזה בלי להסיט את הקשב מאיראן

written by מאיר בן שבת | 12.05.2026

בפעילות משותפת של צה"ל ושב"כ הושמד בסוף השבוע אתר ליצור אמצעי לחימה של הג'יהאד האסלאמי בצפון רצועת-עזה, כך מסר דובר צה"ל שהוסיף כי האתר היה שייך לג'האד האסלאמי אך שימש בתקופה האחרונה גם את ארגון חמאס, לייצור מטענים ולאחסון אמצעי לחימה ש"נועדו לפגוע בכוחות צה"ל הפועלים במרחב הקו הצהוב ובאזרחי מדינת ישראל".

בהודעה אחרת מסר דובר צה"ל אתמול כי כוחות בפיקוד חטיבת כפיר השמידו שני תוואים תת-קרקעיים שבהם אותרו מספר חדרי שהייה ואמצעי לחימה וכי במהלך סריקות במרחב, הכוחות איתרו עשרות רקטות ומטעני חבלה.

שתי ההודעות השגרתיות למדיי מספקות אישור רשמי לפרסומים באמצעי התקשורת על תהליכי ההתחמשות ברצועת עזה, שהציבור לא חשוף להם ולא יכול אפילו להעריך את היקפם. בחסות המלחמה באיראן ובחיזבאללה והפסקת האש ברצועה, נעלמו מהתודעה הישראלית דמויות שעד לא מזמן הוזכרו כמעט מידי יום בדיווחי הכתבים הצבאיים.

כך לדוגמה עז א-דין אל-חדאד שקיבל את הפיקוד על הזרוע הצבאית ברצועה לאחר חיסולם של מוחמד דף וראאד סעד, ונחשב מאדריכלי טבח 7 באוקטובר שנותרו בחיים, מחמד עודה [?] מפקד החטיבה הצפונית, תאופיק אבו נעים- ראש מנגנוני הביטחון של חמאס ומדור המייסדים של אירגון הטרור, עלי-עמודי [?] מבכירי ההנהגה ברצועה ופעילים נוספים, שהורידו פרופיל תקשורתי ופועלים תחת מעטה כבד של חשאיות.

הדד ליינ שהוצב לפירוק חמאס מנשקו, פקע והוארך ואיש כבר לא עוקב אחר תוקפו המחודש. באסם נעים חבר הלשכה המדינית של חמאס, הדגיש לפני כמה ימים כי לא ניתן לדון על הסכם הפסקת האש בשל "הפרות מצד ישראל". הוא הבהיר כי ה"התנגדות" היא "זכותו" של העם הפלסטיני וכלי הנשק הם חלק בלתי נפרד מ"ההתנגדות".

קודם לכן טען דובר הזרוע הצבאית של חמאס כי דרישת ההתפרקות מנשק היא "ניסיון שערורייתי של הכיבוש להשיג דרך המו"מ את מה שלא להשיג בשדה הקרב". את עמדת חמאס בסוגיית הנשק לא צריך לחפש בין השורות.

בד בבד עם השבת המשילות, חמאס ממשיך גם את התבססותו הצבאית. למרות שכרגע הוא משדר רצון בשקט שיאפשר את שיקומו, הוא לא יחמיץ שום הזדמנות שתיקרה בדרכו, לחטוף חיילים או לבצע פעולה התקפית אם יחשוב שסיכויו להצליח הם סבירים.

מאמצי הסיכול הישראליים בעזה רחוקים מלהדביק את קצב השיקום של חמאס ומשקפים הליכה על חבל דק מדיי גם מול האיומים בשטח. חלק גדול מהקשב והמשאבים של צה"ל מופנים בצדק לאיראן וללבנון. למשבצת זו בדיוק יכולים להיכנס השב"כ ופיקוד הדרום, שאינם נושאים בעול המבצעי בזירת איראן והצפון ויכולים להביא לביטוי את יכולותיהם, בזירה העזתית שממנה הכל התחיל.

אין המדובר רק בסיכול הברחות וייצור-נשק או בקטיעת ההשתלטות של חמאס על משאבים שמיועדים לאוכלוסיית עזה, אלא גם בפעולות התקפיות יזומות נגד פעילים, תשתיות, מצבורי נשק, מנהרות, מתקני שלטון וכיוצא באלה. פעולות שיאלצו את חמאס להשקיע את שאביו במילוט ובהסתתרות ולא בשיקום.

רצף של הצלחות סיכוליות ברצועת עזה, בלי להפריע למאמצים בזירות האחרות, זו המשימה שהצמרת המדינית והביטחונית צריכה להטיל על השב"כ ופיקוד הדרום. זה מה שנחוץ ברמה הלאומית. הרווח העקיף מכך יהיה בהשבת המוניטין של שב"כ, בניתוב הכוחות החיוביים שבו למישור המבצעי וגם בהשבת המוניטין שאיבד בזירה הזו.

פורסם בישראל היום, בתאריך 12 במאי 2026.

*הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.